

KUNHUTA

ze života farnosti

Nové Město na Moravě

březen 2024

Svatý týden, do kterého právě vstupujeme, se nám otevírá pašijovým vyprávěním o zrazení Ježíše, jeho vydání do rukou velerady, jeho následném odsouzení a ukřižování. Rok co rok slyšíme tento dojemný a přitom notoricky známý příběh. A i když nás naplňuje různými emocemi, nejspíš si ani neuvědomujeme, kolik postav se spleťnými životními osudy a příběhy do něj vstupuje. Kolik složitých vztahů skýtá již samotná scéna Ježíšova zatčení. V jejím středu stojí Ježíš a jeho zrádce Jidáš, který jej zrazuje jedním z nejosobnějších a nejintimnějších gest, jakým je polibek. Polibek od jednoho z nejbližších, akt naprosté důvěry uprostřed násilí: mečů, halaparten, s přihlížením vyděšených učedníků, pod taktovkou vojáků chladnokrevně plnicích příkaz. A aby toho nebylo dost, opodál až příliš horlivý Petr (ten, který zanedlouho Ježíše sám zapře) utíná Malchusovi ucho. Ale středobodem zůstává Ježíš, tiše a odevzdaně přijímající zradu. Trochu mi to připomíná obraz současného světa plného neutichajícího násilí. Můžu v tom obraze najít i já své místo? Každý den z bezpečí svých domovů přihlížíme válečným konfliktům a hodnotíme. My přece nikomu neublížíme, a tak se cítíme oprávněni soudit a odsuzovat. Možná je v nás něco z Jidáše, který má pocit, že svým falešným gestem pokoje plní svůj dějinný úkol na Ježíšově díle spásy. Možná něco z Petra, který je přesvědčen, že jedinou odpovědí na násilí je ještě větší násilí. Jsem jedním ze zbytku k smrti vyděšených vojáků, kteří raději drží jazyk za zuby, aby nakonec vojáci nesebrali i jeho? Anebo jsem jedním z vojáků tupě vykonávajících příkaz bez ohledu na jeho morální správnost? Má někdo z nás odvahu najít v sobě něco z Ježíše, který zůstává věrný svým nejbližším i sám sobě a svému poslání, přestože sám zakouší nevěru? Možná nás samotné upřímné odpovědi na tyto otázky překvapí.

o. Miro

OHLÉDNUTÍ

Úvodní slovo pana faráře Mira Kulifaje před zádušní mší svatou 23. 12. 2023 v 7.45 hodin, která byla obětovaná za oběti šíleného zla na Filosofické fakultě Karlovy univerzity v Praze ze dne 21. 12. 2023:

„Při této zádušní mši svaté prosme, aby Kristova krev prolitá na kříži, Jeho láska a milosrdenství doplnily to, co zemřelí za svého života zanedbali.“

Pozn.: Tito mladí lidé byli zákeřně postříleni uprostřed dne tam, kde se vzdělávali pro svůj život, pro své životní plány. Neměli možnost cokoliv – rozloučit se, zanechat vzkaz, napravit chybu, omluvit se..... Ptám se sám sebe. Snažím se o to, abych žil každý den tak, jako by to byl poslední den mého života?

farník

VZPOMÍNKA NA LOŇSKOU POUŤ DO SVATÉ ZEMĚ

Tento příspěvek jsme loni na jaře se souhlasem autorů schovali do „šuplíku“, aby přiblížil čtenářům letošního velikonočního čísla místa spjatá se životem a smrtí našeho Spasitele. Vzhledem k tragickým událostem v Izraeli, které se staly na podzim, a vzhledem ke stále přetrvávající nelehké tamější situaci však dostává trochu jinou příchut'... Nezapomínejme v modlitbě na ty, kteří zažívají násilí, trpí a umírají, a to nejen v místech, kde prolil svou krev Pán Ježíš, aby tak zaplatil za hříchy naše a celého světa.

Jednu předloňskou podzimní neděli zazněla v brněnských ohláškách nabídka na farní zájezd do Svaté země. Navštívit jednou společně Izrael byl náš sen, a proto rozhodování bylo o to jednodušší, spíše jen zvážit finance a bezpečnost. Nakonec se z brněnské farní pouti vyklubala společná akce farností Židenice a Šitbořice pod vedením otců Petra a Jiřího a s provázením od slovenského františkána, otce Jeremiáše, který v Jeruzalémě studoval a znal v Izraeli skoro každý kámen.

Poutní týden v Izraeli byl tak trochu tradiční, z hotelu v Betlémě jsme vyráželi na známá biblická místa jako Boží hrob, Zeď nářků, Olivovou horu a Getsemanskou zahradu v Jeruzalémě, baziliku Narození v Betlémě, horu Tábor, Nazaret či Kafarnaum. Každý den jsme na jednom z těchto míst společně slavili mši svatou. Součástí byly i volitelné poutě – například lanovkou na Horu pokušení či výlet lodí po Galilejském jezeru.

Pout' bývá příležitostí i pro relaxaci, třeba koupáním u Mrtvého moře, procházkou po tržnicích Starého Města nebo šancí splnit si své sny, jako to udělal pan farář, když se projel na velbloudovi.

Naše putování proběhlo během postní doby a všechna ta posvátná místa byla živou připomínkou toho, co čteme během roku v Bibli a hlubokou přípravou na prožití Velikonoc. Věřím, že z této pouti budeme čerpat ještě dlouho, a kdybyste se nás ptali na názor, tak s otcem Jeremiášem zase kdykoliv. :)

farníci

OTCOVÉ NA HOSTÝNĚ

První březnový víkend se 100 mužů (z toho 25 ze Slovenska) sešlo na 17. národním setkání Modliteb otců v ČR na Sv. Hostýně. Úvodní páteční mši svatou celebroidal otec arcibiskup Mons. Josef Nuzík. V homilii nám připomněl, jak je důležité mít srdce na správném místě. Celým setkáním pak otce dále provázal p. Jiří Zámečník, kaplan v Přerově. Setkání mužů z MO má již tradiční strukturu s přednáškami k tématu, skupinkami, venkovní křížovou cestou, společnými Modlitbami otců, svědectvími a celonoční adorací. Dalším významným hostem byl Michal Libant ze společenství Dismas, které se již delší dobu věnuje pomoci vězňům, a to nejen na Slovensku, ale i v Čechách. Při jeho svědectví (které trvalo přes dvě hodiny) mělo mnoho mužů slzy v očích.

Při společných Modlitbách otců jsme náhodně otevřeli Písmo svaté a dostali jsme vzkaz: „Pán po nás chce milosrdenství, věrnost a poznání Boha na zemi.“ A tak jsme si na společném setkání připomněli, o čem jsou Modlitby otců: o modlitbě, odevzdání a společenství. Na závěr bych měl ještě dvě povzbuzení. Za první věřím, že příští rok bude na národním setkání na Hostýně větší účast chlapů z Nového Města na Moravě a jeho blízkého okolí. A za druhé bych chtěl povzbudit mladé tatínky z naší farnosti, aby uvažovali o založení „mladší“ skupinky Modliteb otců. My „starší“ se modlíme už 17. rokem a stojí to za to.

Jan Brázdil (na fotografii druhý zleva :-)

Muži z naší farnosti na setkání akolytů ve Velkém Meziříčí (9. 3. 2024)

GARÁŽ

Asi se mnozí z nás podiví, jak může garáž souviset s duchovním životem. Pro vysvětlení se musíme vrátit do předchozího roku, kdy jsem spolu s mojí ženou vyrazil do Zlína na jednodenní duchovní akci Otcovo srdce. Na místě pak byl i propagační stánek s duchovním programem pro muže, včetně nabídky Garáže v Rajnochovicích. Tak jsem poprvé potkal Radka Palackého, který je součástí širšího týmu Otcova srdce v ČR a ředitel Mládeže pro Krista. Garáž je průnikem Otcova srdce a mužské Iniciace a aktivity na Garáži mají pomáhat zakusit Boží pravdu a milost.

Nemá vůbec cenu zapírat, že ta Garáž zaujala hlavně ženu. Neuspěl ani můj argument, že je to daleko a že to stojí peníze. Slíbil jsem tedy nakonec, že se zúčastním. A zpětně jsem se pak dozvěděl, že to tak nějak podobně bývá často. :)

Jeden květnový víkend jsem pak vyrazil do táborového střediska Archa, abych v krásné přírodě Hostýnských vrchů strávil 4 dny v jedinečném společenství chlapů snad všech generací. Byl to čas ticha, samoty, ale i povídání, modlitby, chval, sdílení a sebepoznání. K tomu patřilo i spaní v chatce a (skoro) vypnutý mobil. Stálo to za to, i když mě samotnému třeba chvíli trvalo, než jsem jako introvert trochu roztál. V rámci chlapského sdílení člověk může čerpat i dávat. Během programu zaznělo i několik životních svědectví, o selhání či vyhoření a o Otcově nekonečné lásce. Zpětně jsem své milované ženě vděčný, že mě popostrčila.

farník

Rád bych se ještě podělil o práci a aktivitách, které toto sdružení dělá. Radek sám o sobě říká: „Vyrostl jsem na Valašsku. Můj táta byl myslivec a tramp, který mi vdechl lásku k přírodě a dobrodružství. Prošel jsem skautem. Ve dvaceti jsem se potkal osobně s Ježíšem Kristem, který mě pronásledoval na cestách a po horách, až jsem kapituloval před Jeho láskou. Díky Němu jsem dvacet let ženatý s úžasnou ženou. Posledních deset let lektoruji teenagery na školách. Zaráží mě, jak se dnes kluci nudí a nechce se jim nic moc dělat, proto dělám kurzy a akce Garáže pro kluky a muže. Baví mě objevovat zákoutí mužské duše a doprovázet chlapy, kteří hledají.”

„Prosíme o modlitby za práci s chlapy, za doprovázení, za proměněné srdce, zachráněné manželství, za to, aby povstala generace mužů podle Božího srdce, odvážných bojovníků a skvělých otců.”

Informace o dalších akcích pro muže najdete na:

<https://cestasrdcemuze.cz/>

Nezdolný

bude tě sytit i v krajinách vyprahlých,...
budeš jako vodní zřídlo jemuž se vody neztrácejí.
Izajáš 58.11

18. 5. 2024 ZŠ Salvátor
Valašské Meziříčí

Zveme vás na jednodenní duchovní obnovu
s tématem: Jak občerstvit unavenou duši?

cestasrdcemuze.cz

Identita muže

Kateřinice

7. - 9. 6. 2024

Víkend pro ty, kteří chtějí jít hlouběji v poznání Boha a sebe.

cestasrdcemuze.cz

Warrior Camp

cestasrdce muže.cz
cesta - pravda - život

Z CHLAPCE MUŽEM

Chlapcem se narodíš, bojovníkem se stáváš...

- chlapi od 18 do 26 let
- Spálov
(Moravskoslezský kraj)
- 14 18.-22.8.2024
- 1.500* Kč

 joelkrejci@seznam.cz, +420 604 392 193

*Čím později se přihlášíš, tím víc tě to bude stát. Pro přesnou cenu mrkni na QR kód.

FARNÍ VÍKENDOVKA PRO DĚTI NA SULKOVCI

Pán Ježíš řekl: „Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takovým patří Boží království.“ (Mk 10,14) A právě společenství dětí spolu s Ježíšem jsme mohli zažít na farním víkendu pro děti z náboženství. Poslední letošní zimní víkend jsme vyrazili na faru do Sulkovce, kde jsme prožili nádherný čas. Díky vedoucím z řad mládeže si děti mohly užít spoustu různých her, ale také radost z toho být spolu. Dokonce chvílemi děti zapomněly i na absenci mobilů a plně se ponořily do her a tvorby nových kamarádství. Také jsme zažili krásné chvíle Boží přítomnosti při modlitbě, kdy se Bůh dotýkal malých i velkých a ukazoval, jak nekonečná je Jeho láska k nám... *jáhen Jirka*

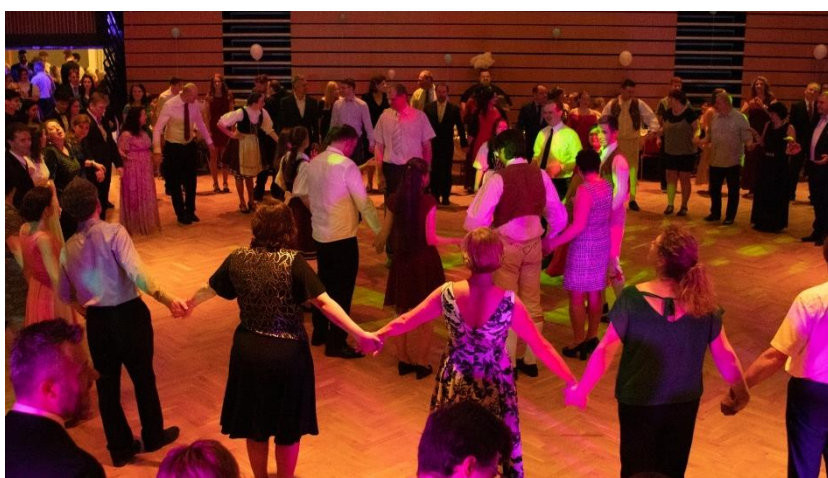
Možná bude nejlepší předat slovo přímo dětem, které po víkendu napsaly:

- Víkend byl skvělý, super a zábavný. Plný her i modliteb. Zkrátka se tam nikdo nenudil ani nestěžoval. Vedoucí byli úžasní a nejlepší. Dokázali pomoci i utěšit. Potkali jsme nové kamarády a společně jsme se bavili.
- Líbila se nám noční hra pašeráci, při které jsme sbírali papírky a chytali nás policajti (vedoucí). Také byly dobré rozsvičky.
- V sobotu večer jsme měli společnou modlitbu, u které jsme zpívali písničky a vedoucí nám vysvětlili, jak funguje život s Pánem Ježíšem. Bylo to velice dojemné a zahřálo to u srdíčka.
- Jestli bude příště víkendovka, neváhejte a přihlaste se.

účastníci Ivča, Anežka, Eliška, Filip

FOTOSTŘÍPKY – farní ples (27. 1. 2024)

DÍLO KŘÍŽE

Čeká nás těžké téma. Budeme v něm odkrývat Ježíšovo utrpení a budeme také přemýšlet o smyslu našeho, tedy lidského utrpení. Když je nám dobře, nechce se nám o tomto tématu mluvit nebo ho poslouchat. Když je nám těžko, tak všechno, co tu zazní, se nám může zdát velmi slabé. My ale nemůžeme skončit při jakémkoli slovu, které zde zazní, musíme skončit při Ježíšovi, protože jen tam najdeme smysl toho, že je na tomto světě nějaké utrpení. Víme sice, že Boží království je již tu, ale ještě ne zcela v plnosti. A přestože žijeme ve světě, který je vykoupený Ježíšem Kristem, stále ještě důsledky toho, že vše směřuje k plnosti, zažíváme. Kdo z nás nezažívá utrpení?

Když byl v roce 2021 Svatý Otec v Prešově, měl kázání o kříži. Zjednoduším to – řekl, že pokud skončíme pouze při kříži, skončíme v absurditě. My potřebujeme skončit ne při kříži, ale při Ukřižovaném. Dívat se na kříž bez Ježíše je bláznovství, ale dívat se na kříž jako na Lásku, která tam je, je proměnou, je smyslem, je něčím, co nás pozvedá.

Kříž je důkazem lásky, ale je taky důkazem Boží absurdity. Před nevěřícími bychom někdy chtěli zvěstovat kříž, ale oni řeknou: „Já kříži nerozumím, protože mám pocit, že tam Bůh obětoval svého syna... jak to mohl udělat?“ Kříž je ale zjevením Boží slabosti. Slabosti, protože Bůh má slabost pro tebe. Aby měl Bůh slabost pro tvůj hřích, pro můj hřích, stal se slabým. Bůh tam byl slabým, abychom Mu uvěřili. Jinak bychom to nezvládli.

Jak například říká Ozeáš (11,8) – lidu, který se zatvrzele bouří, je nevěrný a odvrací se od Boha, říká Hospodin: „Copak se tě, Efraime, mohu vzdát? Mohu tě, Izraeli, vydat na pospas? ... Srdce se ve mně obrací, v nitru jsem pohnut lítostí.“ Bůh též říká: „Copak žena zapomene na své nemluvně a nemá slitování nad plodem svého lůna?“ Bůh ani kvůli hříchu na mě nezapomíná. A příčinou Jeho slabosti jsi ty a já. Příčinou Boží slabosti jsme my. Raději se ukáže jako slabý, aby se potom na nás mohla zjevit láska vítězného Boha. Nejprve ukáže svoji slabost.

Které tři věci zemřely nebo byly zničeny s Ježíšem na kříži? Hřích, smrt a moc ďábla. Byla zničena i hanba a vina. Přesto tuto vinu často neseme a prožíváme, skrýváme se. A opravdu jsme potom někdy kvůli hanbě schopní věřit více hříchu než Ježíšovi. Kvůli hanbě jsme schopní věřit více tomu, že toto je konec než věřit Boží lásce, která vidí dál.

Víme, že Bůh je spravedlivý. Jak funguje naše lidská spravedlnost? Porušíš zákon, budeš potrestaný. Považujeme to za spravedlivý princip, ve kterém fungujeme. Je Bůh spravedlivý? Ano. Jak se to projevuje? Trestá Bůh náš hřích? Ano. „Odměnou za hřích je smrt,“ to říká Boží slovo (Římanů 6,23). A tato smrt byla

doopravdy vykonaná, tato mzda byla zaplacená. Náš Bůh je takový, že na sebe vzal každý náš hřích.

Víte, jak a proč se přinášely starozákonní oběti? Proč se zabíjely tisíce beránků, kozlů, býků atd.? Bylo to smíření a očištění. Ve Starém zákoně se píše, že Izraelité jednou za rok vybrali dva kozly, kněz na ně vložil ruce ve jménu všech Izraele, aby na ně přešly všechny jejich hříchy. Jednoho vyhnali do pouště zlému duchovi, druhého obětovali a věřili, že to Boha usmíří. A proto Jan Křtitel, když uviděl Ježíše, řekl: „Hle, Beránek Boží.“ My všichni jsme jakoby vložili ruce na Ježíše. A On přijal položení rukou každého z nás, aby náš hřích přešel na Něj. Boží spravedlnost vyžadovala, aby za náš hřích bylo zaplaceno, protože mzdou hříchu je smrt, ale Ježíš vše vzal na sebe a zemřel na kříži.

Víte, jaká poslední slova řekl Ježíš na kříži? „Je dokonáno.“ Řecky: „Tetelestai.“ Zazněla, když Ježíš visel na kříži, zatměla se obloha a otřásla se země. Exegetům – těm, kteří zkoumají Boží slovo – to dlouho nedávalo smysl. V Jeruzalémě nedávno prováděli vykopávky, našli budovu a zjistili, že to byl římský úřad, něco jako finanční úřad. Na tomto místě našli hliněné tabulky. Na jedné straně našli seznam lidí, kteří měli daňový dluh vůči Římu, a na druhé seznam lidí, u kterých bylo napsáno „tetelestai“, tzn. „dluh je zaplacený“. A proto, když jsme vložili na Ježíše ruce, Ježíš přijal každý náš hřích. On sám se stal pro nás hříchem, jak říká Boží slovo, naší nepravostí byl zahalený, abychom se my zahalili jeho spravedlností. To je dílo kříže, že dluh je zaplacený.

Ježíš zadostiučinil za nás. Kvůli našemu liturgickému jazyku říkáme, že se za nás obětoval Nebeskému Otci. Někdy máme přesně to smýšlení, že Nebeský Otec poslal Ježíše, aby se za nás obětoval. Ano, Otec to dovolil, ale kdybychom šli při četbě Božího slova do původního jazyku, nikde se nepíše, že se Ježíš za nás obětoval. Píše se tam, že se Ježíš za nás daroval Nebeskému Otci. On, který se stal člověkem, to udělal dobrovolně. Řekl: „Mám moc život dát a zase si ho vzít.“ On konal v souladu s Otcovou vůlí. Otec o tom věděl a dovolil Mu to. Když se Ježíš stal člověkem, přijal naši lidskou přirozenost, Otec řekl: „Synu můj, když ty ses takto daroval, já ti daruji všechny, kteří ti patří, všechny tvé bratry a sestry, všechny lidi ti vracím nazpět.“ A to je to, že se Ježíš za nás daroval. „Já je miluji, proto se za ně dobrovolně vydávám.“ Dluh je zaplacený. To je dílo kříže, které bylo vykonané za každého z nás. Ježíš vydal celou krev za nás, šel až do krajnosti.

Kdybychom chtěli, mohli bychom dále přemýšlet o tom, jaké skutečně bylo Ježíšovo utrpení, jak to vůbec mohlo lidské tělo snést atd. Ježíš ale navíc kromě toho, že byl Bohem, jako by posvětil, dal nový smysl utrpení. Dříve si ďábel používal utrpení jako zbraň proti nám. „Zhřešil jsi?“ „Budeš trpět, budu tě trýznit, budeš v mém sevření a vězení.“ A najednou, když si ďábel myslel, že je to nástroj, kterým pokoří Boha a zvítězí nad Ním, Bůh řekl: „Ne, toto se stane nástrojem, který tě zničí.“ A proto se Ježíšovo utrpení stalo nástrojem Božím, který zničil moc ďábla.

Naše utrpení, pokud je spojené s Ježíšovým, ničí moc ďábla. Nést ho spolu s Ježíšem nebo být jako Ježíš v tomto není úplně jednoduché. Ježíš mění lidskou zlobu, která se projevuje i přesto, že Ježíšovi jako Synu Božímu bylo způsobeno utrpení člověkem. Neodpověděl jako člověk. Chtěl to změnit. Co odpověděl Ježíš na plivance a výkřik „ukřižuj ho“? „Odpusť jim, protože nevědí, co činí.“ A teď si představte, že slova rozhřešení, která říká kněz při svaté zpovědi, řekl Ježíš nad těmi, kteří ho ukřižovali, kteří tam byli. Co myslíte, budou tito lidé v nebi? Nemáme úplně právo to soudit, ale je možné, že i tito lidé budou v nebi. Když si představíme, že Ježíš na kříži řekl Lotrovi: „Ještě dnes budeš se mnou v ráji,“ i když ten řekl jen: „Vzpomeň si na mě, Pane, až přijdeš do svého království“ – nad námi všemi, i když ho náš hřích ukřižuje, říká: „Odpusť jim, Otče, protože nevědí, co činí.“ Tato slova zní i nade mnou. I když vědomě a dobrovolně porušuji, Bože, tvoje přikázání, chci být ten, kdo volá po záchraně: „Vzpomeň si na mě, Ježíši.“ Ve zvolání „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí,“ v tom se projevuje Boží moc, celá Jeho svatost, celá Jeho láska k nám. Vůči každému z nás.

A nevyslyšel v té chvíli Otec modlitbu svého Syna, který na kříži trpí a daruje se? Není to o tom, že Syn jen platí cenu za nás, ale On se nám daruje. Otec nepotřeboval vydat krev svého Syna, ale utrpení Syna přichází a je spontánní, je dobrovolné. Je v Otcových očích tak vzácné, že Otec na ně odpovídá a daruje Mu zástupy bratrů a sester. Žalm (2,8) říká: „Požádej mě a já učiním národy země tvým dědictvím, nejzazší končiny tvým vlastnictvím.“ My na to jen můžeme Ježíšovi odpovědět: „Pane, já to přijímám. Nechci žít tak, že mě to nezajímá. Nechci žít tak, že kříž vytěsním ze svého života, a když přijde něco těžkého, že se kvůli tomu budu zlobit. Ale chci přijmout, že ty jsi za mě zemřel, že máš se mnou soucit.“ Naše odpověď je láskou Bohu, láska k Bohu.

Na světě je velmi mnoho utrpení, ale kříž nás neodděluje od Boha, nýbrž nás s Ním spojuje. Potřebujeme však doopravdy skončit při Ježíšovi. Skončit při Ném. Zkusme Ho kontempletovat před křížem. To neznamená spát u toho, kontempletovat sebe, svoje problémy, ale spočinout při Ném, kontempletovat Jeho kříž, Jeho vykupitelské dílo, to, že Bůh za nás zemřel. Zkusme se podívat na kříž a doopravdy si představit, že stojíme před Ježíšem, který drží tento kříž jako vítěznou zástavu, jako znak svého vítězství nad vším. Jsme ale lidé, kteří máme různé problémy s pozorností, s jiným způsobem uvažování, s různou hyperaktivitou a také s různou schopností usnout do 30 sekund. V tomto světě, který je tolik uspěchaný, je pro nás kontempace a meditace něčím velmi těžkým. V poslední době zaznívá to, že spěch je největší překážkou duchovního života. Jeden způsob, který je velmi jednoduchý a mohl by nám pomoci, je zaměřit se na kříž. Když vám v této chvíli bude něco bránit se na něj zaměřit, bude to třeba nějaká vzpomínka, něco, co vás napadne, např. to, že je to dlouhé, že jsem netrpělivý, tak zkuste tento pocit „Bože, já nevím, co se sebou“ položit dolů pod kříž. Představte si, že ho tam posazujete. Nebo si vzpomenete na kamaráda,

na kterého se těšíte. I jeho posad'te dolů pod kříž. Nebo když vás napadne: „Mám chuť utéct, protože to pro mě není komfortní, nejsem zvyklý být takto v tichu,“ tak i chuť utéct, tento útěk posad'te tam dolů. Kontemplaci je třeba se učit, nenacvičíme ji za pět minut. Můžeme to zkusit i při adoraci před Nejsvětější Svátostí nebo o Vánocích u jesliček. Potřebujeme se učit mít soustředěný pohled na Ježíše a Jeho tvář. Potřebujeme se to znovu učit, potřebujeme Mu odevzdávat v modlitbě všechno, co se v nás děje, aby nás to nepřeválcovalo.

S laskavým svolením autora, o. Matúše Reinera, tajemníka Rady pre mládež a univerzity Konferencie biskupov Slovenska, přepsáno podle přednášky Godzone school 8, 2023.

DT

ZAMYŠLENÍ – EXODUS 90 (2024)

90 dní před Velikonocemi se skupina mužů, nejen z naší farnosti, rozhodla připojit k duchovnímu cvičení pro muže Exodus 90, založenému na Kristově cestovní mapě ke svobodě: modlitbě, askezi a bratrství. Jejich náročná cesta se pomalu blíží k cíli a tím je sám Pán Ježíš. Věřím, že se po zdolání posledních metrů najde někdo z nich, kdo se pokusí sdílet nejen to, co těžkého prožili, ale hlavně, co cenného jim toto cvičení přineslo. Zatím malá ochutnávka textu jednoho z jejich rozjímání...

Říká se, že „Bůh nám nikdy nedává víc, než můžeme zvládnout.“ To je ale daleko od pravdy. Podívejme se na Mojžíše. Bůh mu dal mnohem víc, než by mohl zvládnout. Kvůli tomu má Mojžíš dvě možnosti: může utéct a snažit se utěšit sebe sama, s vědomím, že se Bůh zeptá jiných, nebo může věřit, že Bůh zasáhne a poskytne mu milost tam, kde jeho lidská síla nestačí.

Snažit se být dobrým křesťanem může být v dnešní kultuře velmi náročné. Mnozí z nás jsou v pokušení uvěřit lži, že kdybychom nikdy nepoznali Boha a Jeho Církev, byli bychom mnohem šťastnější, protože bychom nemuseli snášet život mnoha křížů. Myšlenka, že naše kříže nás zotročují, je ale daleko od pravdy.

Dnes se upokojme v těchto slovech svatého Františka Saleského:

Zapamatujte si tuto jednoduchou pravdu, která je nade všechny pochybnosti: Bůh dovoluje, aby mnoho obtíží trápilo ty, kteří Mu chtějí sloužit, ale nikdy je nenechá padnout pod tíhou těchto obtíží, pokud Mu stále důvěřují... Nikdy, za žádných okolností nepodléhejte pokušení znechucení, ani pod lehce uvěřitelnou záminkou pokory.

Pokud toužíte sloužit Bohu, bude od vás požadovat víc, než dokážete zvládnout. V tomto bodě duchovního cvičení jsme si této skutečnosti dobře vědomi. Ale Bůh nikdy nedopustí, abyste se potopili pod tíhou svých břemen, dokud Mu důvěřujete. Znovu se podívejte na své *proč*. Věříte, že to Bůh dokončí? Pokud ne, teď je vhodný čas s Ním mluvit. Pokud ano, věnujte čas tomu, abyste Bohu vyjádřili svou vděčnost.

zdroj: www.exodus90.cz

SVATÝ TÝDEN 2024

PONDĚLÍ, ÚTERÝ, STŘEDA

15:30 - 18:00

Svátost smíření

ZELENÝ ČTVRTEK

18:00

Mše svatá
na památku Večeře Páně

VELKÝ PÁTEK

13:00

Křížová cesta v Radňovicích

15:00

Velkopáteční obřady

BÍLÁ SOBOTA

18:30

Velikonoční vigilie

BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ

Mše svaté v 7:30, 9:00 a 10:30

VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ

Mše svatá v 8:00

Po Velkopátečních obřadech možnost soukromě uctít svatý kříž do 19:00. Na Bílou sobotu bude možnost soukromé adorace u Božího hrobu od 9:00 do 12:00 a od 15:00 do 18:00.

Své příspěvky, náměty, přání či připomínky k obsahu Kunhuty posílejte, prosím, na mailovou adresu casopis.kunhuta@gmail.com. Děkujeme. Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolický farní úřad Nové Město na Moravě. Další číslo vyjde na jaře 2024, uzávěrka 10. 5. 2024. Redakce: Mgr. Dagmar Trödlerová, Mgr. Lucie Fuksová, Matěj Trödler, Veronika Trödlerová. Schválil: Mgr. Miroslav Kulifaj.